

Grupp 1

FCI-nummer 83

FCI-standard på franska publicerad 2009-12-14

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2009-07-28

Översättning fastställd av SKKs Standardkommitté 2011-03-03

SCHIPPERKE

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för SCHIPPERKE

**Ursprungsland/
hemland**

Belgien

Användningsområde

Liten sällskaps- och vakthund

FCI-klassifikation

Grupp 1, sektion 1

Bakgrund/ändamål

På flamländsk dialekt betyder schipperke ”liten herde”. Den gemensamma anfadern till den belgiska vallhunden och schipperke var antagligen en vallhund kallad leuvenaar, en gammal ras, vanligtvis svart och tämligen liten. Schipperkes ursprung går tillbaka till 1600-talet. Runt 1690 var schipperke populär hos gemene man och skomakare från St. Gery-kvarteret i Bryssel, som brukade anordna tävlingar för att visa upp de intrikat arbetade kopparhalsbanden som de prydde sina hundar med. Hundarnas svansar var helt kuperade, ett mode som tycks ha funnits sedan 1400-talet. Rasen var känd för att fånga gnagare och andra skadedjur. Schipperke ställdes ut första gången 1882 i staden Spa. Rasen blev på modet tack vare den belgiska drottningen Marie-Henriette. Schipperke introducerades Storbritannien och USA 1887. Den första standarden skrevs 1888 av rasklubben som grundades samma år, vilket gör den till den äldsta rasklubben i Belgien. Det talades på den tiden om de olika typvarianterna: de från Antwerpen, Leuven och Bryssel. Genom åren har stora ansträngningar gjorts för att göra typen enhetligare.

Helhetsintryck

Schipperke skall vara normalt byggd. Rasen är en vallhund i litet format, men med mycket solid kroppsbyggnad. Huvudet skall vara kilformat med ett tämligen utvecklat skallparti och ett jämförelsevis kort nosparti. Schipperkens kropp skall vara harmonisk. Den är kort, tämligen bred och kompakt, men extremiteterna skall ha en fin benstomme. Pälsen skall vara mycket karakteristisk. Den skall vara riklig med raka hårstrån som skall forma krage, man, krås och byxor vilket ger rasen dess unika silhuett. Könsprägeln skall vara tydlig. Rasens morfologi liksom dess särdrag och karaktär är en vallhunds. Allt detta i litet format förklarar dess stora popularitet långt utanför Belgiens gränser.

**Viktiga
måttförhållanden**

Mankhöjden skall motsvara kroppslängden, dvs. rasen skall vara kvadratisk.

Bröstkorgen skall vara nedsänkt till armbågarna.

Nospartiet skall vara avgjort kortare än halva huvudets längd.

Uppförande/karaktär	Schipperke är en utmärkt liten vakhund som tydligt ger larm. Rasen sjuder av vitalitet och är avvaktande mot främlingar. Den är aktiv och livlig, vig, outtröttlig, alltid intresserad av det som pågår runt den. Rasen säger ifrån på skarpen om någon närmar sig det föremål den är satt att vakta. Den går bra ihop med barn. Rasen är ständigt nyfiken på allt, även om det sker bakom stängda dörrar eller om föremål flyttas. Den reagerar med gällt skall, rest krage och ragg. Rasen är en utforskare och jagar gnagare och andra skadedjur.
Huvud	Huvudet skall vara kilformat, men inte för långt. Det skall vara tillräckligt brett för att stå i proportion till kroppen. Ögonbrynsbågar och kindben skall vara måttligt välvda. Övergången mellan skalle och nosparti skall vara synlig, men får inte vara för uttalad.
Skallparti	Pannan skall vara tämligen bred, men smalna mot ögonen. Skallpartiet skall vara lätt rundat från sidan sett och vara parallellt med nosryggen.
Stop	Stopet skall vara markerat utan överdrift.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara liten och alltid svart.
Nosparti	Nospartiet skall avsmalna mot spetsen. Det skall vara välmejslat, inte för långt och inte ha två avslutning. Längden skall vara ungefär 40 % av huvudets totala längd. Nosryggen skall vara rak.
Läppar	Läpparna skall vara svarta och strama.
Käkar/tänder	Tänderna skall vara friska och väl ansatta. Saxbett, tångbett tolereras. Fullständigt tandantal enligt tandformeln. Avsaknad av en eller två P1or eller av en P2a tolereras. M3orna beaktas inte.
Kinder	Kinderna skall vara torra och omärkligt övergå i nospartiets sidor.
Ögon	Ögonen skall vara mörkbruna till färgen, små, mandelformade och varken vara insjunkna eller framträdande. Blicken skall vara skarp, livlig och okynnig. Ögonkanterna skall vara svarta.
Öron	Öronen skall vara upprättstående, mycket små, spetsiga och trekantiga (så liksidiga som möjligt). De skall vara högt ansatta, men inte alltför nära varandra. Öronen skall vara fasta och utomordentligt rörliga
Hals	Halsen skall vara stark, kraftfullt muskulös och verka mycket omfattningsrik på grund av den tjocka pälsen i halskragen. Halsen skall vara medellång, väl ansatt i skuldrorna och välburen. Den skall bäras högre när hunden är alert. Halsens överlinje skall vara något välvd.

Kropp	Kroppen skall vara kort och bred, och därför kompakt, men inte överdrivet kompakt eller tung. Helst skall kroppen passa in i en kvadrat. Mättet från skulderled till sittbensknöl skall i stort sett vara lika med mankhöjden.
Överlinje	Överlinjen av rygg och länd skall vara rak och fast, ofta högre vid manken än vid korset.
Manke	Manken skall vara mycket markerad vilket accentueras av manen.
Rygg	Ryggen skall vara kort, rak och stark.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kort, brett och kraftfullt.
Kors	Korset skall vara kort, brett och horisontellt. Bakre delen av korset, dvs. förbindelsen mellan kors och sittbenskölar skall vara harmoniskt rundat, som på ett marsvin.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara väl nedsänkt till armbågarna. Den skall vara bred fram och även bakom skuldrorna, tack vare väl välvda revben. Från sidan sett skall förbröstatet vara framträdande.
Underlinje och buk	Bröstkorgens underlinje skall vara väl nedsänkt och nå till armbågarna. Den skall harmoniskt och mjukt höja sig upp mot buken som skall vara måttligt uppdragen, varken djup eller överdrivet uppdragen.
Svans	Svansen skall vara högt ansatt. Vissa hundar föds fullkomligt svanslösa eller med en rudimentär eller ofullständig svans (stubbsvans eller kort svans). En naturligt lång svans skall i vila nå åtminstone till hasorna. Svansen skall helst hänga ner men kan bäras högre när hunden rör sig. Den skall bäras i linje med rygglinjen, men helst inte högre. En ringlad svans eller en svans som bärs över ryggen accepteras.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Extremiteterna skall ha fin benstomme och vara väl placerade under kroppen. Frambenen skall vara lodräta från alla sidor sett och fullständigt parallella framifrån sett. Avståndet från marken till armbågarna skall ungefär motsvara halva mankhöjden.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa, väl tillbakalagda och normalt vinklade.
Överarm	Överarmarna skall vara långa och tillräckligt snedställda.
Armbåge	Armbågarna skall vara starka och varken utåt- eller inåtvridna.

Underarm	Underarmarna skall vara raka och placerade tämligen väl isär framifrån sett.
Handlov	Handlovarna skall vara starka och inte framträdande.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara tämligen korta. Sedda framifrån skall de fortsätta i linje med frambenen. Sedda från sidan skall de som mest slutta endast en aning.
Framtassar	Framtassarna skall vara små, runda och knutna (kattassar). Tärna skall vara välvda. Klorna skall vara korta, starka och alltid svarta.
Bakställ	
Helhet	Extremiteterna skall ha fin benstomme och vara väl placerade under kroppen Bakstället måste vara placerat under kroppen och bakbenen måste vara fullkomligt parallella sedda bakifrån.
Lår	Låren skall vara långa, mycket muskulösa och verka mycket bredare än de är på grund av byxornas tjocklek.
Knäled	Knälederna skall vara placerade ungefär i lodlinje med höfterna. Vinklarna skall vara normala.
Underben	Underbenen skall vara av ungefär samma längd som lärbenen.
Has/hasled	Hasorna skall vara välvinklade utan överdrift.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara tämligen korta. Sporrar är inte önskvärda. <i>Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.</i>
Baktassar	Baktassarna skall vara små, runda och knutna (kattassar), men kan vara en aning längre än framtassarna. Tärna skall vara välvda. Klorna skall vara korta, starka och alltid svarta.
Rörelser	Rörelserna i trav skall vara smidiga och fasta med måttlig räckvidd fram och gott påskjut bak. Överlinjen skall förbli horisontell och benen skall röra sig parallellt. Rörelserna fram skall vara i harmoni med rörelserna bak och armbågarna får inte vara lösa. Vid snabbare rörelser närmar sig benen varandra.
Hud	Huden skall vara tätt åtsmitande på hela kroppen.

Päls

Pälsstruktur

Täckhåret skall vara rikligt, tätt, rakt och tillräckligt hårt. Den tämligen styva strukturen gör att pälsen vid beröring känns torr och elastisk. Den skall tillsammans med den mjuka och tjocka underullen utgöra ett utmärkt skydd. Pälsen skall vara mycket kort på öronen, huvudet, främre delen av frambenen, hasorna och mellanfötterna. På kroppen skall pälsen vara medellång och ligga tätt. Pälsen skall vara mycket längre och mer utstående runt halsen. Pälsen skall där börja vid öronens utsidor och bilda särskilt hos hanen, men även hos tiken, en bred och mycket typisk krage (lång päls runt halsen, med virvlar på halssidorna), en man (lång päls på halsens ovansida där pälsen fortsätter till manken och även till skulderna) och ett krås (lång päls på undersidan av halsen och i bringan där pälsen sträcker sig mellan frambenen och gradvis ned under bröstkorgen). Det skall finnas lång och riklig päls på baksidorna av lären där pälsen skall täcka analområdet och där pälsstopparna är böjda inåt på ett mycket typiskt sätt och bildar byxor (s.k. culottes). Svansen skall vara försedd med päls av samma längd som den på kroppen.

Färg

Färgen skall vara fullständigt svart. Underullen behöver inte vara fullkomligt svart, utan kan också vara mörkt grå förutsatt att den är helt dold av täckhåret. Något lite grått på t.ex. nospartiet på grund av ålder tolereras.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Vikten skall ligga mellan 3 och 9 kg. En medelvikt på 4-7 kg är att föredra.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

- Apatiskt eller skyggt temperament.
- Klumpigt eller klen byggd; låg- eller högställd; lång kropp, rektangulär.
- Huvud som är för långt eller för kort. Linjer i skalle och nosparti som inte är parallella, rävlänkande ansikte; för framträdande ögonbrynsbågar eller kindben.
- Skallparti som är för smalt; för rundad eller rund (äppelhuvud) panna.
- Nosparti som är för långt, snipigt, tjockt, tvärt avslutat; konvex nosrygg.
- Framtänder som sitter i oregelbunden linje eller är dåligt ansatta.
- Ögon som är stora, runda eller framträdande, ljusa ögon (haselnötsbruna ögon accepteras dock).
- Bröstkorg som är smal, flat, tunnformad. Bröstkorg som inte

Allvarliga fel

Diskvalificerande fel

Nota bene

Testiklar

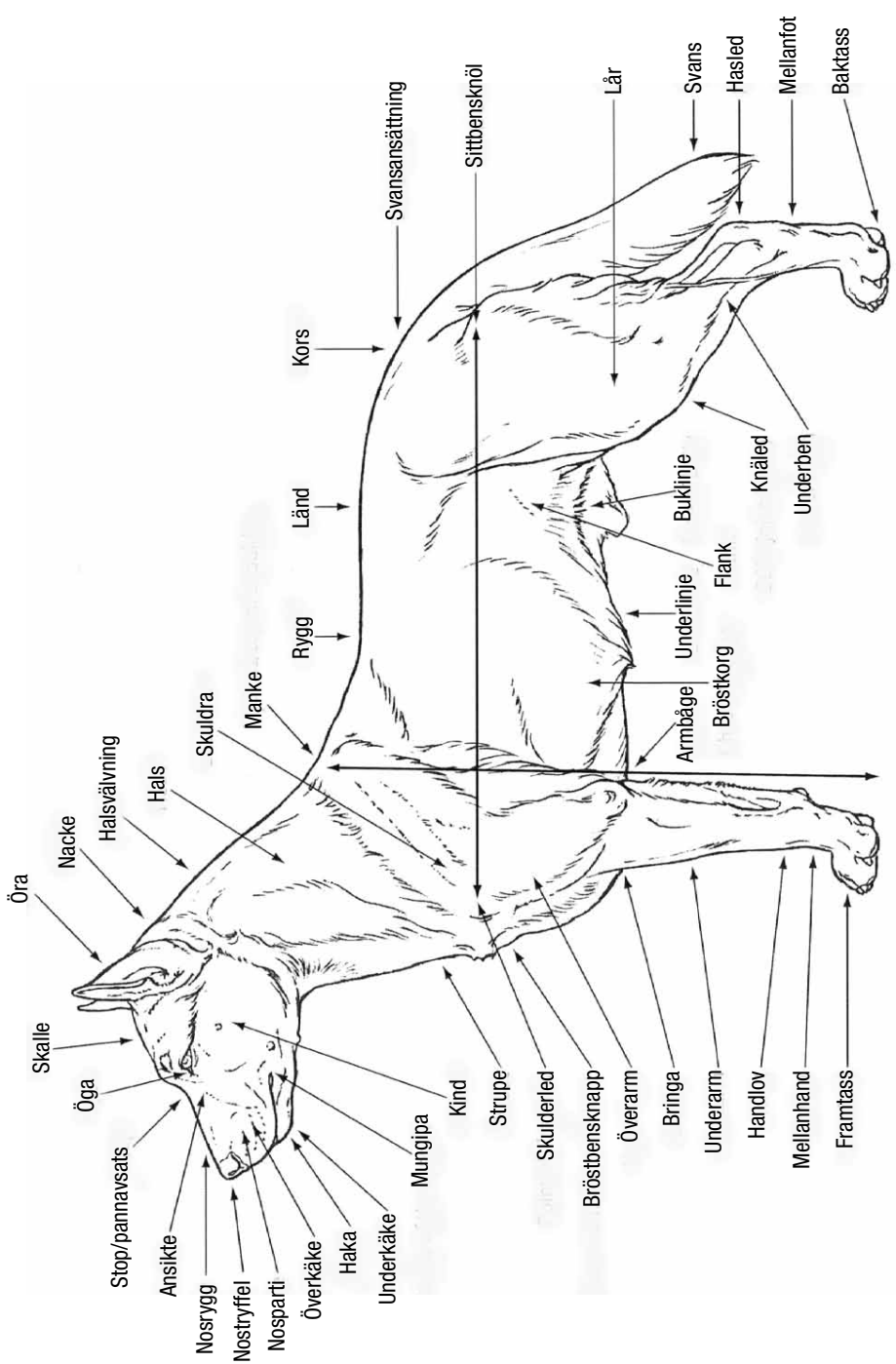
är tillräckligt djup.

- Kors som är långt, sluttande, överbyggt; avbruten rundhet i bakdelen (övergång från kors till baksidan av lären).
 - Extremiteter som är för lite eller överdrivet vinklade.
 - Rörelser som är trånga, kort steg, för litet påskjut; överlinje som inte hålls korrekt i rörelse; höga frambensrörelser, hoppande bakbensrörelser.
 - Päls som är för kort (korthårig), för lång, för tunn, mjuk eller silkesaktig, vågig; päls som ligger alltför platt mot kroppen eller hänger ner; för liten eller ingen krage, man, krås eller byxor (mer allvarligt fel hos hanhund, särskilt avsaknad av krage); otillräcklig underull.
 - Grå, brunaktiga eller rödaktiga nyanser i täckhåret och några få vita hår t.ex. på tårna.
- Avsaknad av en framtand, av tre P1or eller två P2or.

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Avsaknad av rastyp.
- Överbett; underbett, även utan kontaktförlust (omvänt saxbett), korsbett, snett bett; avsaknad av en hörntand, avsaknad av en övre rovtand (1 P4) eller en undre rovtand (1 M1), av en molar (1 M1 eller 1 M2; M3 beaktas inte), av en undre P4, av en P3a liksom annan tand eller totalt 4 saknade tänder eller fler (undantaget de fyra P1orna).
- Avsaknad av pigment på nostrifyffel, läppar och ögonkanter.
- Hängande eller halvresta öron.
- Päls som är lång, mjuk eller silkesaktig, dvs. en uppenbart långhårig typ av päls; fransar av lång päls på öronen, på baksidan av extremiteterna osv.; total avsaknad av underull.
- Täckhår av annan färg än svart (utom grå, brunaktig eller rödaktig nyans) eller med små vita fläckar, även om de är på tårna.
- Vikt som är uppenbart utanför de angivna måtten.

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se